

МИРГОРОДСЬКА МІСЬКА ТЕРИТОРІАЛЬНА ГРОМАДА

ГЕНДЕРНИЙ ПРОФІЛЬ

розроблений за підтримки проекту “Просування енергоефективності та імплементації Директиви ЄС щодо енергоефективності в Україні (FEER)”
Німецького товариства міжнародного співробітництва (GIZ)

2025

ЗМІСТ

Розділ 1.	Загальні положення.....	3
Розділ 2.	Демографія.....	4
Розділ 3.	Комунальні послуги.....	9
Розділ 4.	Зайнятість населення.....	11
Розділ 5.	Освіта.....	13
Розділ 6.	Охорона здоров'я.....	16
Розділ 7.	Соціальний захист.....	19
Розділ 8.	Культура.....	22
Розділ 9.	Фізична культура та спорт.....	24
Розділ 10.	Адміністративні послуги.....	25
Розділ 11.	Представництво жінок та чоловіків на політичних та керівних посадах.....	27
Розділ 12.	Запобігання дискримінації та гендерно зумовленому насильству.....	29

РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

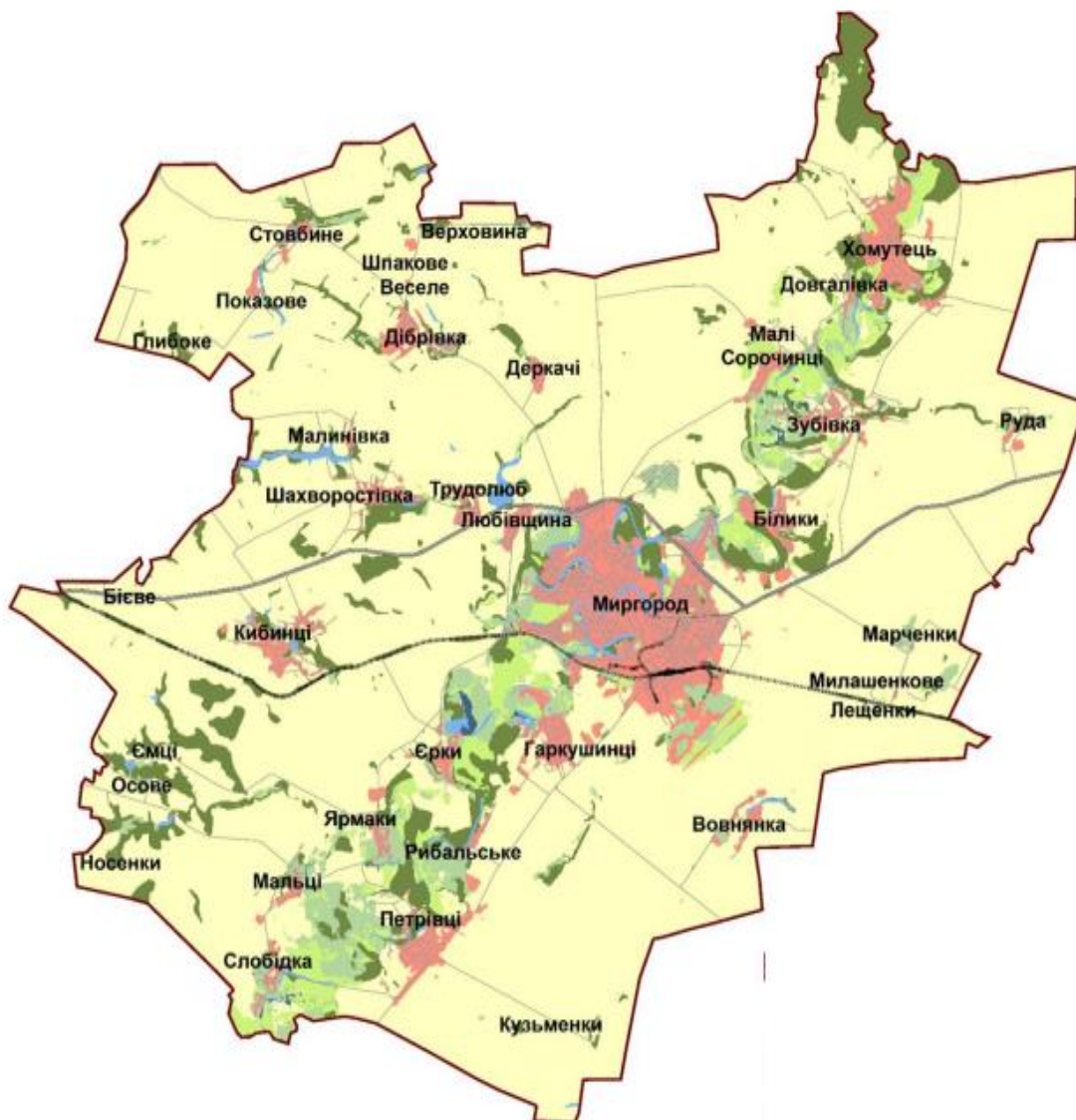
Гендерний профіль Миргородської міської територіальної громади (далі – гендерний профіль) – це інформаційно-аналітичний документ, метою якого є виявлення відмінностей рівнів участі жінок і чоловіків, реалізації їхніх прав і можливостей у різних сферах життєдіяльності суспільства, їхнього доступу до ресурсів (далі – гендерні розриви) для використання в розробленні й реалізації гендерно чутливих програм розвитку Миргородської міської територіальної громади та формуванні бюджетних програм.

Завдання складання гендерного профіля громади – це збір та аналіз гендерно чутливих (з розподілом за ознакою статі й іншими ознаками) демографічних, соціально-економічних і бюджетних даних, які дають змогу здійснювати аналіз для визначення в стратегічних та інших довгострокових, середньострокових та короткострокових програмних документах пріоритетів розвитку громади, які ґрунтуються на підході, що базується на дотриманні прав людини, та спрямовані на досягнення Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, визначених Указом Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019, з дотриманням принципу «нікого не залишити осторонь»

Методологічною основою формування гендерного профіля громади є гендерний підхід і підхід, що базується на дотриманні прав людини та передбачає виявлення нерівностей і забезпечення прав людини шляхом запобігання й заборони всіх форм дискримінації, підвищення обізнаності різних груп населення щодо своїх прав і можливостей, удосконалення знань і навичок посадових осіб, відповідальних за забезпечення прав людини у відповідній сфері, а також належного виконання ними визначених для них функцій. Водночас, людей визнано ключовими учасниками процесу власного розвитку, а не пасивними одержувачами товарів і послуг; пріоритет надано найвразливішим групам населення, які мають суттєві перешкоди під час реалізації своїх прав.

Правовою основою гендерного профіля є Конституція України, Загальна декларація прав людини, Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (ратифікована Законом України від 17 липня 1997 року № 475/97-ВР), закони України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про засади державної регіональної політики», «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України», Методика розроблення, проведення моніторингу й оцінювання результативності реалізації регіональних стратегій розвитку й планів заходів із їх реалізації, затверджена наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 31 березня 2016 року № 79 (у редакції наказу від 27 грудня 2018 року № 373), зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 26 квітня 2016 року за № 632/28762, Методичні рекомендації щодо впровадження та застосування гендерно орієнтованого підходу в бюджетному процесі, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 02 січня 2019 року № 1, Інструкція щодо інтеграції гендерних підходів під час розроблення нормативно-правових актів, затверджена наказом Міністерства соціальної політики України від 07 лютого 2020 року № 86, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 27 лютого 2020 року за № 211/34494.

РОЗДІЛ 2. ДЕМОГРАФІЯ

Миргородська міська територіальна громада розташована в Миргородському районі Полтавської області.

Її адміністративним центром є місто **Миргород**. Громада об'єднує місто Миргород та 36 сіл.

Статистичні дані, наведені в цьому розділі, характеризують основні соціально-демографічні процеси, які наявні в Миргородській міській територіальній громаді, з розподілом за статтю: чисельність населення, його віковий склад, народжуваність, смертність.

Загальна площа громади становить **632,1 км²**, а населення на 01.01.2025 року – **46034 мешканців**, з них жінок – 24986 (54%), чоловіків – 21048 (46%). Співвідношення з переважанням жінок на 3938 осіб більше (8%).

Таблиця 1. Чисельність чоловічого населення станом на 1 січня 2025
за даними відділу Реєстрації місця проживання громадян Миргородської міської ради

Населений пункт	Всього, чол.	Віком 0-18, чол.	Віком 18-26, чол.	Віком 27-59, чол.	Віком 60+, чол.
Бієве	1	0	0	1	0
Білики	325	59	26	163	77
Верховина	1	0	0	0	1
Вовнянка	157	18	13	91	35
Гаркушинці	533	62	54	258	160
Глибоке	1	0	0	0	1
Деркачі	65	12	1	37	15
Дібрівка	356	69	33	177	77
Довгалівка	78	11	6	47	14
Ємці	0	0	0	0	0
Єрки	128	17	11	64	36
Зубівка	329	44	26	173	86
Кибинці	388	62	37	186	103
Котлярі	0	0	0	0	0
Лещенки	25	6	2	12	5
Любівщина	188	43	19	85	41
Малинівка	60	9	7	25	19
Малі Сорочинці	165	32	15	92	26
Мальці	59	3	5	33	18
Марченки	15	3	4	5	3
Милашенкове	17	5	1	8	3
Миргород	16012	2506	1284	8395	3827
Осове	5	1	0	2	2
Петрівці	588	79	46	309	154
Показове	42	3	3	24	12
Рибальське	48	2	3	21	22
Руда	45	5	3	23	14
Слобідка	119	11	6	61	41
Стовбине	100	21	11	51	17
Трудолюб	210	30	18	107	55
Хомутець	662	112	58	350	142
Шахворостівка	209	34	12	114	49
Шпакове	4	2	1	1	0
Ярмаки	113	8	6	71	28
Разом	21048	3269	1711	10986	5083

Таблиця 2. Чисельність жіночого населення станом на 1 січня 2025
за даними відділу Реєстрації місця проживання громадян Миргородської міської ради

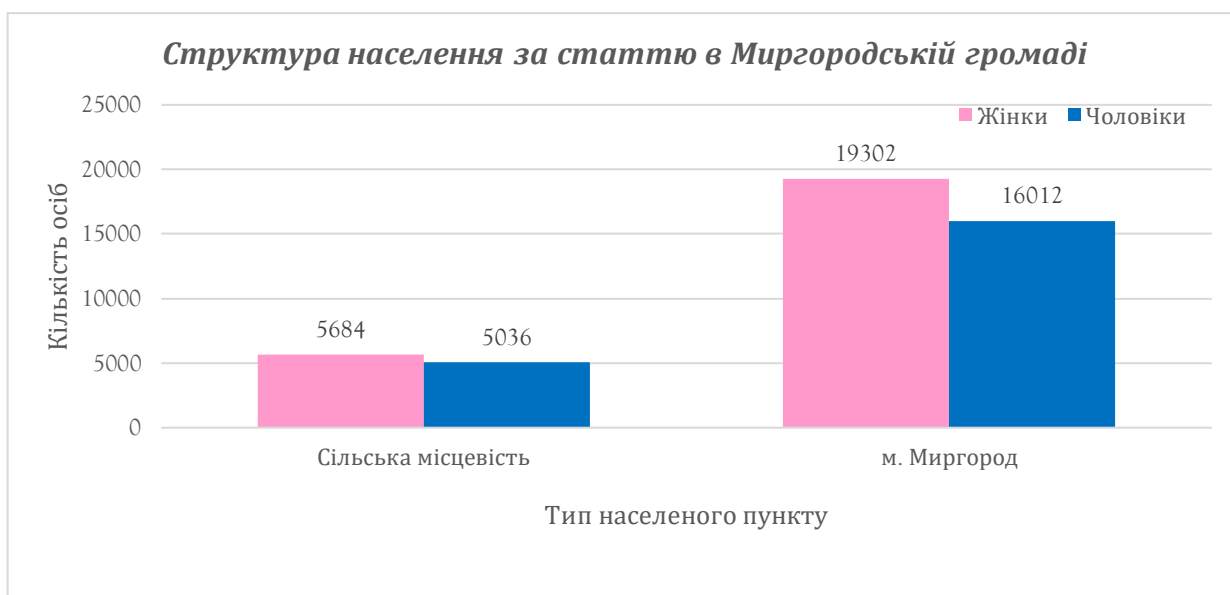
Населений пункт	Всього, жін.	Віком 0-18, жін.	Віком 18-26, жін.	Віком 27-59, жін.	Віком 60+, жін.
Бієве	0	0	0	0	0
Білики	374	63	23	175	113
Верховина	1	0	0	1	0
Вовнянка	164	22	15	75	52
Гаркушинці	655	90	35	289	241
Глибоке	0	0	0	0	0
Деркачі	47	2	2	29	14
Дібрівка	407	59	22	193	133
Довгалівка	70	8	4	37	21
Ємці	1	0	0	1	0
Єрки	149	9	10	69	61
Зубівка	377	39	34	173	131
Кибинці	448	61	40	192	155
Котлярі	1	0	0	1	0
Лещенки	23	2	2	12	7
Любівщина	171	23	15	80	53
Малинівка	70	10	6	28	26
Малі Сорочинці	186	21	22	89	54
Мальці	55	2	1	20	32
Марченки	18	5	1	9	3
Милашенкове	9	1	0	4	4
Миргород	19302	2361	1289	8975	6677
Осове	8	0	0	3	5
Петрівці	644	67	35	307	235
Показове	62	14	5	23	20
Рибальське	35	4	1	14	16
Руда	57	10	7	21	19
Слобідка	152	10	6	66	70
Стовбине	103	17	13	51	22
Трудолюб	261	32	14	123	92
Хомуць	767	110	61	341	255
Шахворостівка	246	26	25	105	90
Шпакове	3	1	0	1	1
Ярмаки	119	14	5	55	45
Всього	24986	3083	1693	11563	8647

У Миргородській громаді спостерігається домінування жінок у загальній структурі населення як у місті, так і в сільській місцевості.

У місті проживає **19302 жінки** та **16012 чоловіків**, тоді як у селах — **5684 жінки** та **5036 чоловіків**.

Загалом чисельність населення в місті значно перевищує сільське (35 314 проти 10 720), а статевий дисбаланс помітніший саме в міській частині.

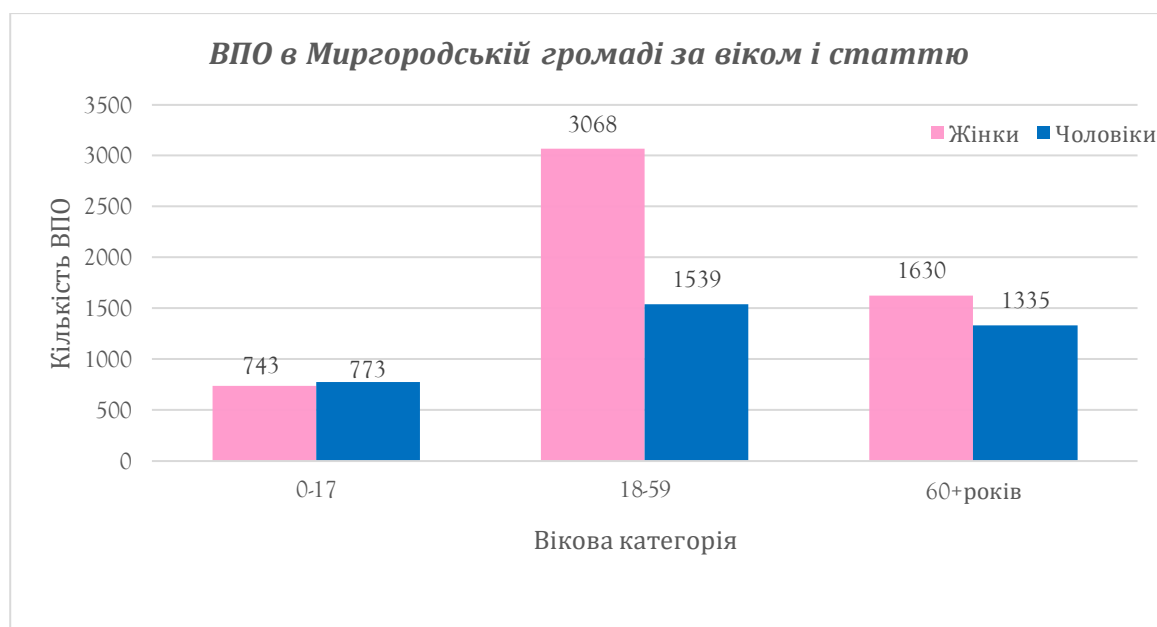
Така структура населення свідчить про важливість урахування гендерних особливостей під час планування соціальних послуг, інфраструктури та програм розвитку на території всієї громади.

На території громади зареєстровано **9088** внутрішньо-переміщених осіб, що майже на **20%** збільшує кількість населення громади, серед них:

- 5441 жіночої статі (60%), з них: 743 віком від 0-17 років, 3068 віком від 18-59 років та 1630 віком від 60 років
- чоловічої статі 3647 осіб (40%), серед них: 773 віком від 0-17 років, 1539 віком від 18-59 років та 1335 віком від 60 років.

Співвідношення з переважанням жінок на 2373, що становить 19,8%.

Протягом 2024 року приріст населення становив **259** новонароджених, а саме: **138** хлопчиків та **121** дівчинка.

Скорочення населення протягом 2024 року становить **504** мешканця, з них **243** - жіночої статі та **261** - чоловічої статі.

Чітка статистика щодо населення, яке прибуло чи вибуло з громади протягом року, відсутня.

Загалом демографічна ситуація в Миргородській громаді залишається відносно стабільною, та характеризується наступними чинниками:

- 1) *Громада перебуває у стані демографічного балансу з помірними ознаками старіння:* незважаючи на зростання кількості населення за рахунок внутрішньо переміщених осіб (ВПО), природний приріст населення залишається від'ємним. Це свідчить про важливість підтримки сімейної політики, репродуктивного здоров'я та молодіжних ініціатив.
- 2) *Трудовий потенціал громади посилено завдяки ВПО, але потребує стратегічного залучення:* переважна частка переміщених осіб належить до працездатної вікової групи, що відкриває можливості для економічного розвитку, але водночас вимагає створення нових робочих місць, механізмів адаптації та інтеграції.
- 3) *Гендерні пропорції населення формують додатковий соціальний порядок денний.* Виявлене переважання жінок серед населення громади підкреслює необхідність гендерно-чутливої політики, зокрема щодо забезпечення рівного доступу до послуг, працевлаштування, освіти та охорони здоров'я.
- 4) *Міграційна статистика громади потребує покращення.* Відсутність системного обліку щодо переміщень населення обмежує можливості для прогнозування навантаження на соціальну інфраструктуру. Важливо запровадити дієві інструменти моніторингу демографічної динаміки.
- 5) *Розмаїття населення вимагає міжсекторальної політики.* Присутність на території громади таких груп, як ВПО, особи з інвалідністю, діти та люди старшого віку, формує запит на більш гнучкі, інклюзивні й адаптивні сервіси на рівні громади.
- 6) *Стійкість громади залежатиме від поєднання демографічного управління та соціальної згуртованості.* Підтримка демографічної стабільності має супроводжуватись активним розвитком інфраструктури, участю громади у прийнятті рішень та розбудовою сервісів, орієнтованих на різні групи населення.

РОЗДІЛ 3. КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ

Сфера житлово-комунального господарства є важливою частиною функціонування громади та забезпечення комфортних умов життя. У Миргородській міській територіальній громаді такі послуги надають три комунальні підприємства: КП «Миргородська управляюча компанія», КП «Спецкомунтранс» та КП «Тепловодсервіс».

Таблиця 3. Розподіл працівників та працівниць надавачів житлово-комунальних послуг комунальної власності за статтю та віком

Назва надавача ЖКП	Жінки					Чоловіки				
	Усього	до 29	30-44	45-59	60+	Усього	до 29	30-44	45-59	60+
КП «Миргородська управляюча компанія»	31	-	5	13	13	39	1	12	8	18
КП «Спецкомунтранс»	52	3	9	24	16	118	6	22	52	38
КП «Тепловодсервіс»	77	3	25	46	3	173	16	44	83	30
Усього	160	6	39	83	32	330	23	78	143	86

У трьох комунальних підприємствах громади загалом працює **490** осіб, з яких **160** (32,7%) - жінки та **330** (63,4%) - чоловіки. Таким чином, чоловіки становлять дві третини персоналу сфери ЖКГ, що свідчить про традиційну гендерну сегрегацію: технічні та ремонтні спеціальності переважно виконують чоловіки, тоді як жінки займають адміністративні, бухгалтерські та диспетчерські посади. Водночас варто зазначити, що повномасштабне вторгнення російської федерації негативно вплинуло на стан житлово-комунальних послуг, адже мобілізація значної кількості працездатних чоловіків до лав Збройних Сил України призвела до відсутнього кадрового скорочення. Це посилює існуючі бар'єри, загострило дефіцит технічних спеціалістів та актуалізувало потребу у модернізації інфраструктури.

Гендерний розподіл працівників у кожному підприємстві має свої особливості. У КП «Миргородська управляюча компанія» співвідношення жінок і чоловіків є найбільш збалансованим — **31** (44,3%) жінка проти **39** (55,7%) чоловіків, хоча у структурі жіночого персоналу переважають працівниці віком 45–59 років та 60+, що свідчить про значну частку кадрів старшого віку. У КП «Спецкомунтранс» гендерний баланс є більш однобічним: тут працює **52** (30,6) жінки та **118** (69,4%) чоловіків, і чоловіки домінують у всіх вікових групах, особливо у віці 45–59 років. У КП «Тепловодсервіс» картина подібна — **77** (30,8%) жінок та **173** (69,2%) чоловіки, а найбільші вікові групи як серед жінок, так і серед чоловіків також припадають на старший працездатний вік.

Віковий склад персоналу підтверджує тенденцію до «старіння» кадрів: серед жінок найбільша група — це працівниці 45–59 років, тоді як молодих жінок до 29 років у всій сфері лише шість. Чоловіків віком до 29 років більше — 23, однак і серед чоловіків переважають працівники старших вікових категорій. Значна кількість чоловіків пенсійного віку — 86 осіб — свідчить про необхідність оновлення технічного персоналу, який виконує фізично складні роботи.

Загалом аналіз показує наявність сталих гендерних ролей: жінки виконують адміністративно-диспетчерські функції, що часто супроводжуються емоційним навантаженням і роботою з населенням, тоді як чоловіки зайняті на роботах із підвищеними фізичними та технічними ризиками. Одночасно простежується низька привабливість сфери для молоді, особливо молодих жінок, що ускладнює формування сучасного та збалансованого кадрового потенціалу.

Централізоване водопостачання наразі охоплює **18444** домогосподарств, що становить **89%** від загальної кількості домогосподарств, включно з **27** сільськими населеними пунктами.

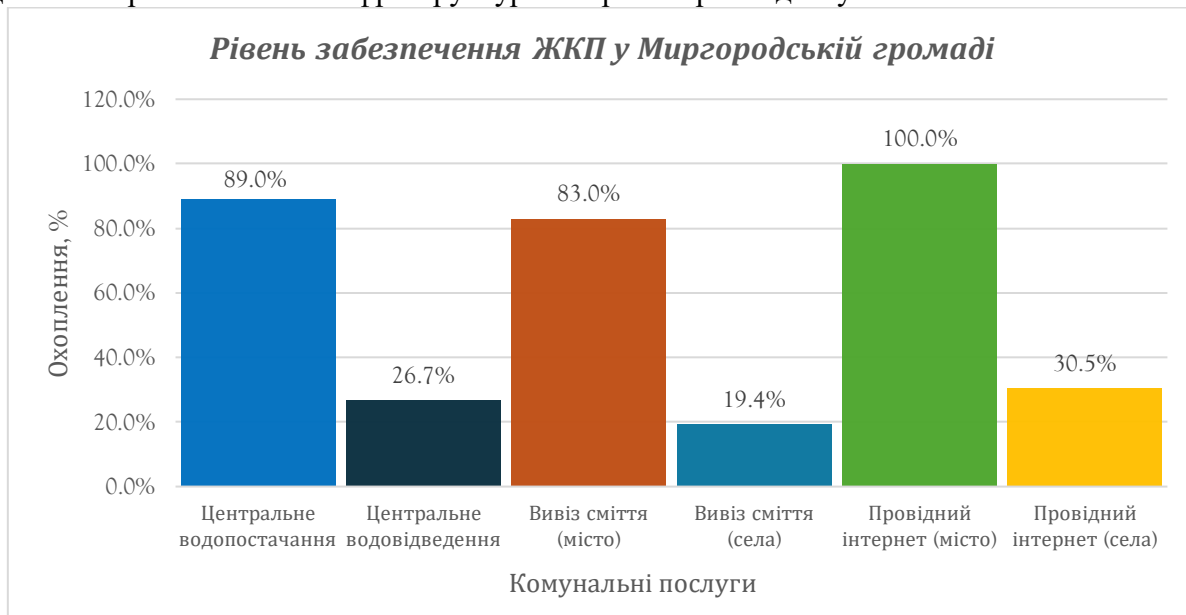
Гострою є ситуація з централізованим водовідведенням — лише **26,7%** домогосподарств забезпечені такою послугою, а в сільській місцевості цей показник практично відсутній, що створює екологічні та санітарні ризики для населення.

83% домогосподарств міста забезпечені послугами вивозу сміття транспортом КП «Спецкомунтранс», також в громаді функціонує система збирання сміття у сільських населених пунктах: с. Білики, с. Гракушинці, с. Зубівка, с. Кибинці, с. Петрівці, с. Хомутець, с. Трудолюб, що становить лише 19,4% від кількості населених пунктів громади. Це позитивний показник, який демонструє впровадження організованого підходу до утилізації та екологічної безпеки. Водночас потребує подальшого поширення на сільські населені пункти громади.

Всі населені пункти громади газифіковані.

Цифрова інфраструктура в громаді має мобільне покриття інтернету з **100%** охопленням населених пунктів громади. Провідним інтернетом охоплено **11** сільських населених пунктів, що становить **30,5%** сільських населених пунктів. Наявність стабільного інтернету розширює можливості сільських жителів у доступі до освітніх, адміністративних та комунікаційних сервісів.

З точки зору безпеки життєдіяльності, в громаді відсутні домогосподарства, які проживають у потенційно небезпечних житлових умовах або в зоні непроїзних доріг. Це свідчить про достатній рівень базової інфраструктури та транспортної доступності.

Загалом, сектор комунальних послуг характеризується наступними чинниками:

1. Наявність базової інженерної інфраструктури свідчить про стратегічну орієнтацію громади на підвищення якості життя мешканців, однак нерівномірність охоплення послугами між містом та сільськими населеними пунктами громади залишається суттєвим викликом. Особливо це помітно у наданні послуг з централізованого водовідведення.
2. Система вивозу твердих побутових відходів демонструє прогресивні зміни, однак її охоплення в сільській місцевості все ще фрагментоване. Це може бути наслідком низької щільності населення, логістичних труднощів або обмежених фінансових ресурсів, і потребує стратегічного планування на рівні всієї громади.
3. Стан цифрової інфраструктури є кращим порівняно з іншими видами комунальних послуг. Присутність мобільного інтернету в усіх населених пунктах громади відкриває потенціал для впровадження електронних послуг, дистанційної освіти та розвитку сільських територій, хоча провідне підключення ще потребує розширення.
4. Гендерні розриви у структурі працівників надавачів житлово – комунальних послуг вказують на потребу розроблення більш гендерно чутливої кадрової політики, зокрема

підвищення залученості жінок до технічних спеціальностей, підтримки їх професійного зростання, а також планування заміни працівників старшого віку, особливо у виробничих підрозділах.

5. Загальний стан комунальної інфраструктури потребує інтегрованого підходу з урахуванням соціально-просторової рівності. Розширення доступу до послуг у сільській місцевості має супроводжуватись супутніми інформаційними кампаніями, які підвищуватимуть обізнаність і залученість мешканців до процесу модернізації.

РОЗДІЛ 4. ЗАЙНЯТІСТЬ НАСЕЛЕННЯ

У структурі економічно активного населення у віці від 18 до 59 років налічується **25953** мешканці, простежується невеликий розрив з переважанням жінок **13256** (51%) та **12697** (49%) чоловіків.

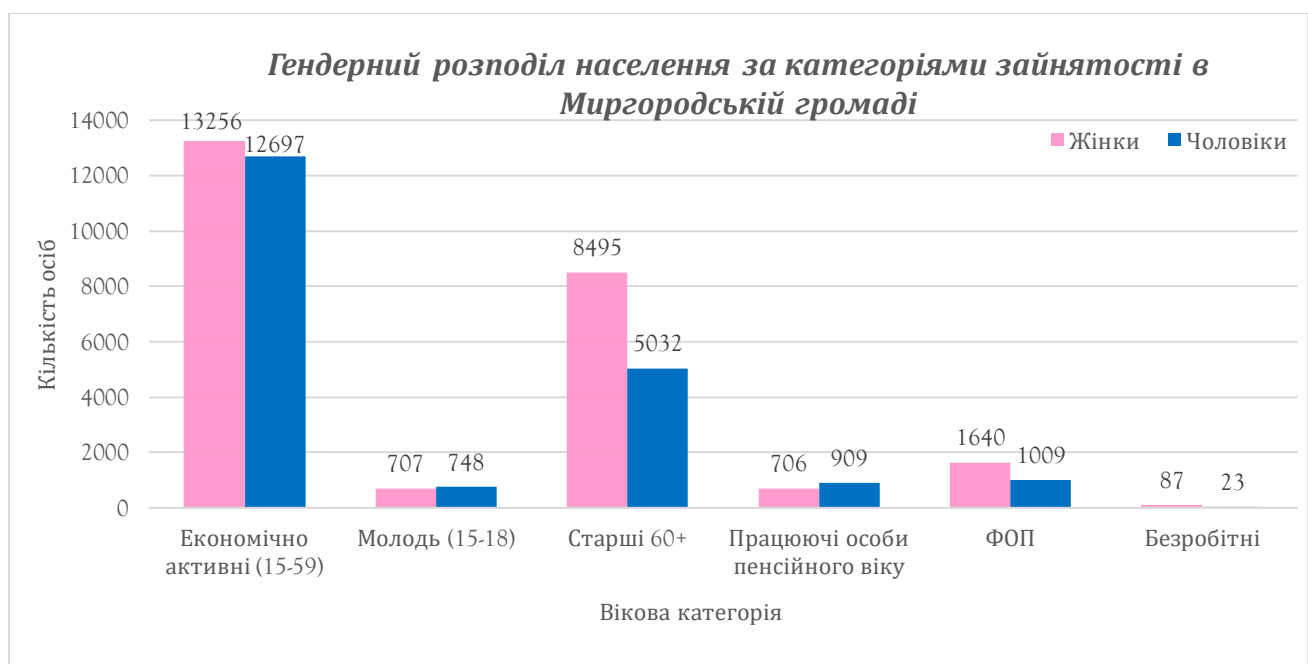
Молодь віком 15 до 18 років представлена **707** дівчатами і **748** хлопцями, що свідчить про досить активне включення молодого населення у ринок праці в майбутньому, з переважанням чоловічої статі.

У віковій групі старше 60 років налічується **13527** мешканців: 8495 жінок (62,8%) та 5032 (37,2%) чоловіків з переважанням жінок, їхня економічна активність нижча, однак залишається помітною.

За загальною кількістю працюючих осіб пенсійного віку у громаді -**1615**: жінки-706 (43,7%), чоловіки - 909 (56,3%), це може вказувати на потребу продовжувати працювати після пенсійного віку або на високий рівень самозайнятості серед старших мешканців громади, особливо чоловічої статі.

Кількість зареєстрованих фізичних осіб підприємців складає **2649**. За загальною кількістю підприємств, зареєстрованих у громаді, помітно, що жінки очолюють **1640** підприємств (61,9%), а чоловіки – **1009** (38,1%). Це свідчить про більшу ділову активність жінок, але також про суттєву присутність чоловіків у сфері бізнесу.

Зареєстрованих безробітних жінок у громаді **87**, переважно працездатного віку від 18 до 59 років (85 жінок), чоловіків **23**, переважно працездатного віку від 18 до 59 років (21 чоловік).

Загалом ситуація у сфері зайнятості громади є задовільною, з позитивними ознаками гендерної рівності в доступі до праці та підприємництва.

Ринок праці у Миргородській міській територіальній громаді демонструє відносно збалансовану гендерну структуру, але з наявною притаманною перевагою жінок, як для більшості регіонів України.

Найвища економічна активність як серед жінок, так і серед чоловіків спостерігається у вікових групах 18-26 та 27-59 років, що є типовим для працездатного населення.

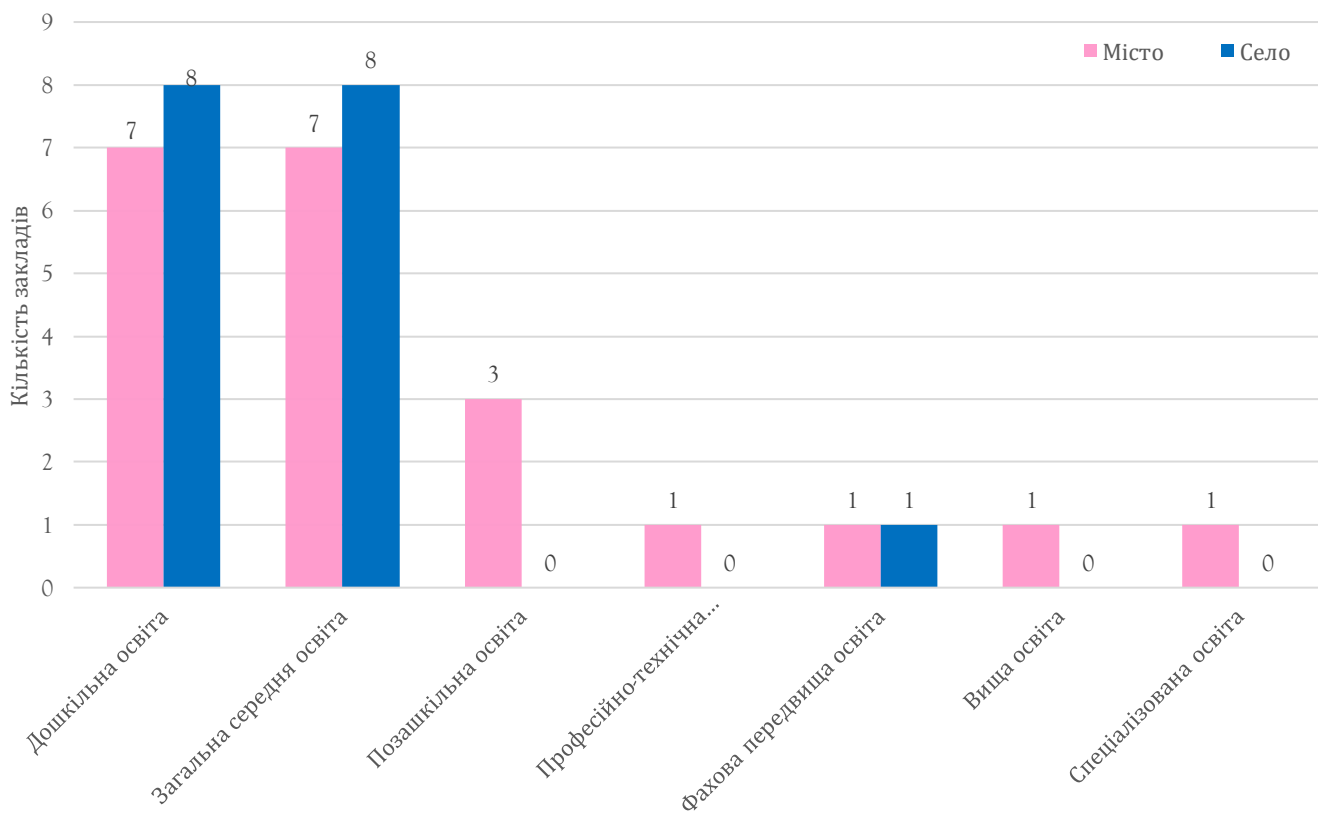
Серед безробітних також простежується дуже низька кількість офіційно зареєстрованих осіб, що може свідчити не стільки про повну зайнятість, скільки про високий рівень неформальної зайнятості. Жінки дещо частіше представлені серед безробітних, що може вказувати як на наявність структурних бар'єрів щодо входження на ринок праці, так і на більшу готовність жінок звертатися по офіційну допомогу. Чоловіки призовного віку, у свою чергу, можуть уникати офіційного працевлаштування або реєстрації як безробітні, що пов'язано з воєнним станом в країні.

У контексті воєнних змін тенденції на ринку зайнятості зрушуються – із більшою участю жінок у самозайнятості, спробами формалізації праці та необхідністю інтегрувати в економічне життя переміщених осіб або людей, що втратили основне місце роботи. Це вимагає від громади активної політики щодо стимулювання рівного доступу до праці, мікропідприємництва, навчання та перекваліфікації.

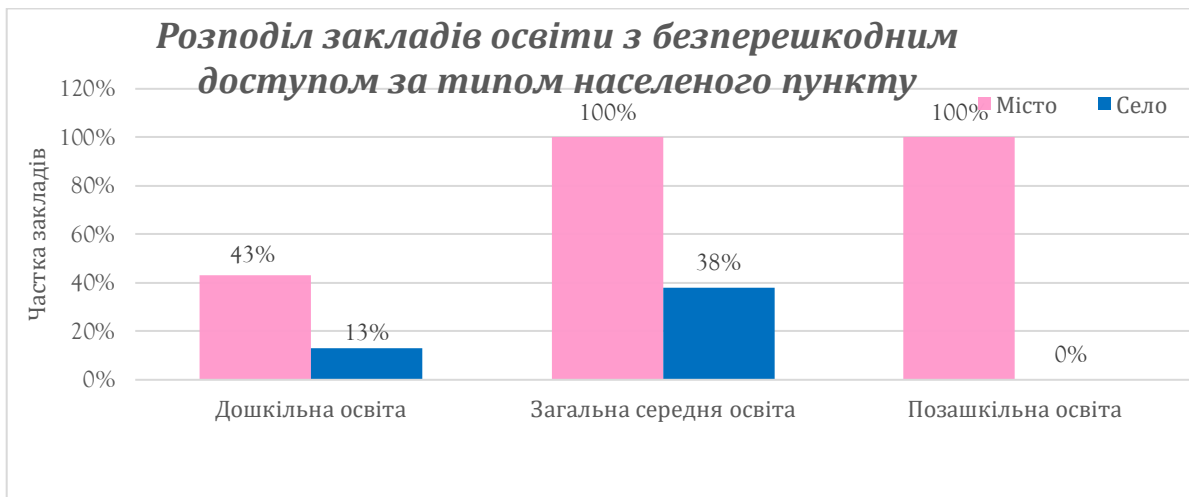
РОЗДІЛ 5. ОСВІТА

В місті Миргороді функціонує 7 закладів дошкільної освіти, 7 закладів загальної середньої освіти, 3 заклади позашкільної освіти, 1 заклад професійної (професійно-технічної) освіти, 1 заклад фахової передвищої освіти, 1 заклад вищої освіти, 1 заклад спеціалізованої освіти.

Розподіл закладів освіти за типом населеного пункту

В сільській місцевості функціонує 8 закладів дошкільної освіти, 8 закладів загальної середньої освіти та 1 заклад фахової передвищої освіти.

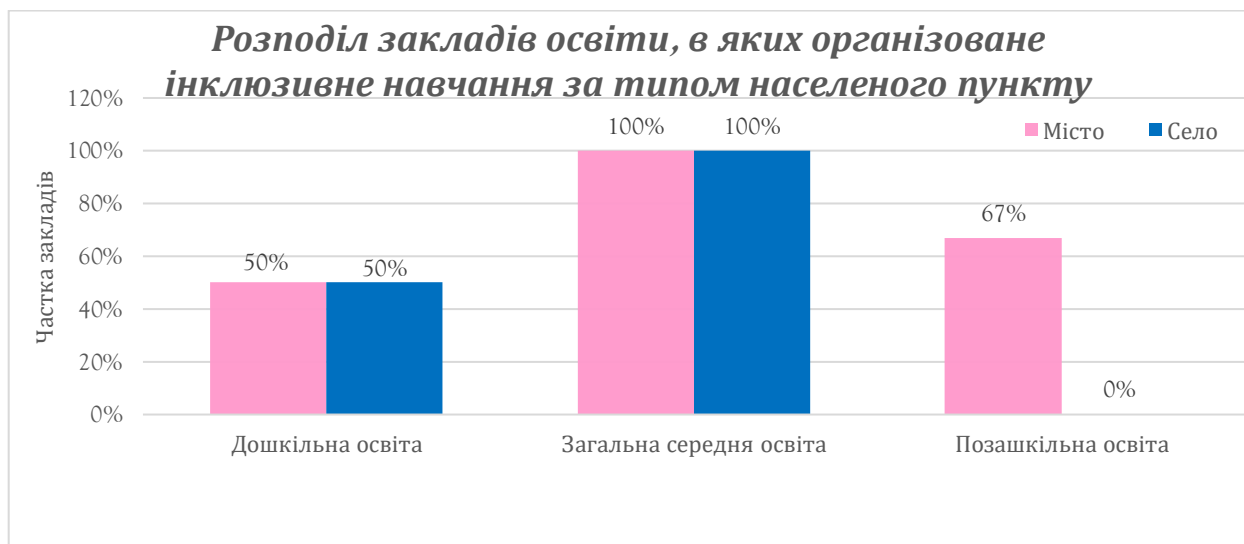

Частка закладів освіти із безперешкодним доступом для осіб з обмеженою мобільністю в місті (наявні щонайменше пандуси і санітарно-гігієнічні приміщення, обладнані відповідно до стандартів державних будівельних норм):

- дошкільної освіти 43%
- загальної середньої освіти 100%
- позашкільної 100%

Частка закладів освіти із безперешкодним доступом для осіб з обмеженою мобільністю в сільській місцевості (наявні щонайменше пандуси і санітарно-гігієнічні приміщення, обладнані відповідно до стандартів державних будівельних норм):

- дошкільної освіти 13%
- загальної середньої освіти 38%

Частка закладів освіти в місті, в яких організовано інклюзивне навчання, %:

- дошкільної освіти 50%
- загальної середньої освіти 100%
- позашкільної 67%

Частка закладів освіти в сільських населених пунктах, в яких організовано інклюзивне навчання:

- дошкільної освіти 50%
- загальної середньої освіти 100%

Таблиця 4. Розподіл працівників та працівниць закладів освіти за статтю та віком

Жінки				Чоловіки			
до 29	30-44	45-59	60+	до 29	30-44	45-59	60+
148	401	479	158	26	96	124	109

У кадровому складі закладів освіти спостерігається значне переважання жінок.

У дошкільних закладах працюють переважно жінки – 263, чоловіки - 29, у шкільній освіті: 700 жінок із 879 працівників, а в позашкільній – 152 жінки із 250 працівників.

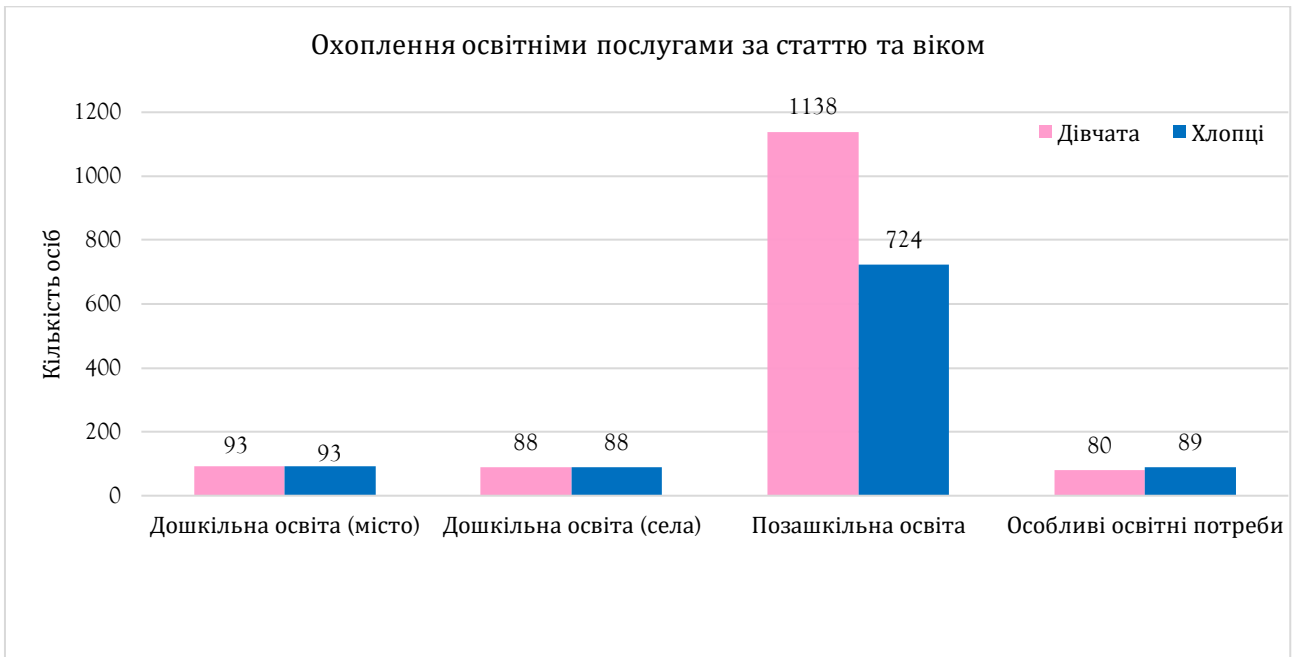
Така ситуація пояснюється історичною фемінізацією сфери освіти, нижчим рівнем заробітної плати, меншою конкурентністю, а також соціальними очікуваннями щодо «жіночих» професій. Чоловіки, якщо і залучені, частіше зосереджуються у сфері шкільної освіти, зокрема в старших класах, або на керівних посадах, що свідчить про вертикальну гендерну нерівність.

Освітня сфера Миргородської громади демонструє високий рівень охоплення дошкільною освітою як у місті, так і в сільській місцевості – **93%** дівчат і хлопців у місті та **88%** у селах. Це свідчить про рівномірну доступність послуг для дітей обох статей незалежно від місця проживання, хоча у сільських населених пунктах зберігається незначне відставання.

У позашкільній освіті значно активнішими є дівчата – **1138** проти **724** хлопців, що може свідчити як про більшу зацікавленість, так і про ширші можливості для участі у гуртках чи секціях для дівчат.

Стосовно дітей з особливими освітніми потребами, спостерігається відносний гендерний баланс: **80 дівчат і 89 хлопців**, що підтверджує важливість забезпечення інклюзивної освіти з урахуванням індивідуальних потреб обох статей. Ці дані свідчать про загальну орієнтацію освітньої системи громади на забезпечення гендерної рівності, але також вказують на потребу у зміцненні інклюзивних практик і додаткової підтримки в сільській місцевості.

Кількість учнів з особливими освітніми потребами також не демонструє статеву диспропорцію: кількість хлопців та дівчат майже однакова.

Загалом, освіта в громаді має доступну інфраструктуру і високий рівень базової доступності, але зберігається нерівномірність у територіальному доступі до позашкільної освіти, обмеження в інклюзивності позашкільних закладів та гендерний дисбаланс у кадровому складі.

У Миргородській територіальній громаді функціонує 15 закладів дошкільної освіти, 15 закладів загальної середньої освіти та 3 позашкільні заклади освіти, 1 спеціалізована школа.

За кількістю закладів забезпечення потреб у дошкільній та шкільній освіті можна оцінити як достатнє – охоплення дітей дошкільного віку становить 93% у місті, 88 % в селах. Доступність для осіб з обмеженою мобільністю потребує покращення в закладах дошкільної освіти (43% у міській місцевості та 50% у сільській місцевості), позашкільної освіти (67%), частка закладів загальної середньої освіти має високий рівень доступності (100% у міській місцевості та 88% у сільській місцевості). Інклюзивне навчання забезпечено, що підтверджується присутністю дітей з особливими освітніми потребами, зокрема 169 учнів у місті та селах.

Доступ до освіти є гендерно збалансованим – охоплено як дівчат, так і хлопців дошкільною та шкільною освітою.

Щодо кадрового складу в освіті спостерігається певна фемінізація – більшість працівників жінки. Найбільша група – жінки віком 34-59 років. Це підкреслює структурну нерівність за статтю в педагогічному середовищі.

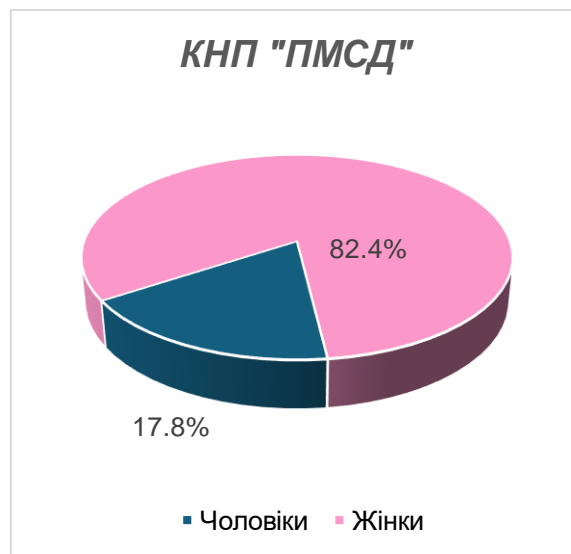
РОЗДІЛ 6. ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

В Миргородській міській територіальній громаді функціонують два комунальні заклади охорони здоров'я: КНП «Миргородський міський центр первинної медико – санітарної допомоги» та КНП «Миргородська лікарня інтенсивного лікування», які мають укладені договори з НСЗУ і забезпечені безперешкодним доступом до закладів, що дає можливість скористатися всім групам населення громади медичними послугами за програмою медичних гарантій.

Завдяки розвинутій транспортній інфраструктурі в громаді населення сільської місцевості може в повній мірі скористатися всіма видами медичних послуг, які надаються закладами охорони здоров'я.

Також за рахунок віддаленого місця роботи КНП «Миргородський міський центр первинної медико – санітарної допомоги» у 14 сільських населених пунктах наявні працівники охорони здоров'я.

Розподіл працівників закладів охорони здоров'я за статтю

КНП «Миргородська лікарня інтенсивного лікування» Миргородської міської ради надає спеціалізовану кваліфікаційну медичну допомогу населенню Миргородської громади та її гостям.

В лікарні працює **538** працівників. Серед працівників КНП «Миргородська лікарня інтенсивного лікування» наявний гендерний дисбаланс на користь жінок **446** та **92** чоловіки, частка чоловіків від загальної кількості працівників (17,1%).

Лікарня розрахована на **295** стаціонарних та **33** ліжка денного стаціонару. За рік проліковується близько 8 тисяч хворих, проводиться близько **1500** оперативних втручань та **250** пологів.

Лікарня забезпечена сучасним медичним обладнанням, а саме: комп'ютерним томографом, цифровими рентгенапаратами, фіброгастроскопом, бронхоскопом, колоноскопом, мамографом, лапароскопічним обладнанням, сучасними апаратами ШВЛ, моніторами пацієнта, апаратами УЗД, кисневою станцією.

Відкрито «вікно життя» при відділенні екстреної (невідкладної) медичної допомоги, де анонімно жінки можуть лишити немовля. Тут же працює кабінет для надання медичної допомоги людям, які постраждали від сексуального та гендерно-зумовленого насильства, в тому числі через війну.

З 01 липня 2024 року відкрито реабілітаційне відділення цілодобового перебування на 20 стаціонарних ліжок, де надається кваліфікована реабілітаційна допомога хворим мультидисциплінарною реабілітаційною командою відповідно галузевим стандартам. Госпіталізація відбувається за направленням лікуючого лікаря, лікаря сімейної медицини за умови відсутності протипоказань.

КНП «Миргородський центр первинної медико-санітарної допомоги» - комунальний заклад охорони здоров'я, що надає первинну медичну допомогу населенню Миргорода та Миргородського району. Центр забезпечує консультації лікарів, діагностику та лікування найпоширеніших хвороб, проводить профілактичні заходи, направляє пацієнтів до інших закладів охорони здоров'я за потреби.

Серед працівників КНП «Миргородський центр первинної медико-санітарної допомоги» також наявний гендерний дисбаланс на користь жінок **92** та **20** чоловіків, частка чоловіків від загальної кількості **112** працівників становить 17,8%.

В сільській місцевості гендерний дисбаланс на користь жінок - **28** та **9** чоловіків, частка чоловіків від загальної кількості 37 працівників становить 24,3%.

Кількість жінок/дівчат у місті, які уклали декларацію **22191**. Найвищі показники спостерігаються у вікових групах (18-59, 60+), що є логічним, оскільки саме вони частіше потребують регулярної медичної допомоги.

Кількість чоловіків/хлопців у місті які подали декларацію **18353**. Високий показник у віковій групі (7-17), що може свідчити про активну реєстрацію декларацій для дітей чоловічої статі. Загалом показники високі.

Понад **88,07%** населення громади уклали декларації, що є відмінним показником. Це свідчить про високу поінформованість, довіру до системи та активну взаємодію населення з первинною медичною допомогою. Спостерігається певна різниця між віковими групами, що може бути пов'язано з потребами в медичній допомозі.

Найвища активність у подачі декларацій спостерігається у середніх та старших вікових групах (18-60+ років), що пояснюється більшими потребами у регулярній медичній допомозі. Хоча загалом показники високі, цікаво відзначити високий показник у віковій групі 0-18 років, що, ймовірно, відображає активну реєстрацію декларацій для дітей їхніми батьками.

Усі заклади охорони здоров'я на території громади мають укладені договори з НСЗУ та забезпечені безперешкодним доступом для осіб з особливими потребами. Це означає, що всі групи населення громади мають можливість скористатися медичними послугами, гарантованими державою.

Розвинена транспортна інфраструктура в громаді є ключовим фактором, що дозволяє населенню із сільської місцевості користуватися медичними послугами в міських закладах. Це частково компенсує нестачу медичних працівників в сільській місцевості.

Таблиця 5. Частка захворюваності від хвороб із розподілом за статтю та віком

Хвороби/вікові групи	Жінки 27–59р., (%)	Жінки 60+ р., (%)	Чоловіки 18–26 р., (%)	Чоловіки 27–59 р., (%)	Чоловіки 60+ р., (%)	Чоловіки 15–17 р., (%)
Серцево-судинні захворювання	2.8	4.1		3.2	1.8	
Онкологічні захворювання	0.02	0.4	0.02	0.7	0.56	
Діабет	0.2			0.2	0.1	
Хронічні респіраторні захворювання	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	
Цереброваскулярні хвороби				3.6		
Рак молочної залози				0.02		
ВІЛ (вперше виявлений)						0.02

Є необхідність посилення профілактики серцево-судинних захворювань серед населення громади. Показники смертності становлять: серед жінок — 2,8% у віковій групі 27–59 років та 4,1% серед осіб віком 60 років і старше; серед чоловіків — 3,2% у віці 27–59 років та 1,8% у віковій групі 60+.

Показники смертності серед жінок від онкологічних захворювань становлять: 0,02% у віковій групі 27–59 років, 0,4% — серед жінок віком 45–59 років та 60+. Серед чоловіків пік смертності від раку спостерігається у вікових групах: 18–26 років — 0,02%, 27–59 років — 0,7% та 60+ — 0,56%.

Загальний показник смертності від онкологічних захворювань є високим, профілактичні заходи мають бути спрямовані на найбільш поширені види раку (легень, шлунково-кишкового

тракту, простати, колоректальний), а також на підвищення обізнаності про скринінгові програми (наприклад, для раку шийки матки, колоректального раку, раку молочної залози).

Хоча прямий рівень смертності від діабету залишається низьким — серед жінок віком 27–59 років він становить 0,2%, серед чоловіків 27–59 років — 0,2%, а у віковій групі 60+ — 0,1%, діабет є важливим фактором ризику розвитку серцево-судинних захворювань. Тому профілактика діабету, зокрема дотримання здорового харчування та регулярна фізична активність, має бути невід’ємною частиною комплексних заходів зі зміцнення здоров’я, особливо для старших вікових груп і осіб із підвищеним ризиком, незалежно від наведених показників смертності.

Нульові показники смертності від хронічно-респіраторних захворювань є дуже позитивними. Це може свідчити про ефективний контроль захворювань, низьку поширеність, або ж про те, що хронічно-респіраторні захворювання не є основною причиною смерті. Проте, загальна профілактика (боротьба з курінням, забрудненням повітря, своєчасна вакцинація) завжди важлива для підтримки здоров’я дихальної системи. Навіть при нульовій смертності, може бути значний тягар захворюваності та впливу на якість життя.

Кількість смертей серед чоловіків становить: від цереброваскулярних хвороб у віці 27–59 років — 3,6%, від злоякісних новоутворень молочної залози у тій самій віковій групі — 0,02% (на 1000 осіб відповідного віку), а серед чоловіків 15–17 років з уперше встановленим діагнозом ВІЛ — 0,02% (на 1000 населення). Такі показники можна вважати позитивними, оскільки вони свідчать про ефективність профілактичних заходів, своєчасну діагностику та раннє виявлення зазначених захворювань серед населення.

РОЗДІЛ 7. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

У Миргородській міській територіальній громаді сформована організаційна структура з питань соціального захисту населення, яка складається з Управління соціального захисту населення міської ради, відділу «Служба у справах дітей» міської ради, надавачів соціальних та реабілітаційних послуг комунальної власності: Центр соціальних служб міської ради, Територіальний центр обслуговування населення (надання соціальних послуг) міської ради, Центр комплексної реабілітації дітей з інвалідністю м.Миргорода, надавачів соціальних послуг державної – ДНП «Миргородський санаторій «Слава», та приватної власності – ПрАТ «Миргородкурорт».

Також, соціальні послуги з догляду без провадження підприємницької діяльності на непрофесійній основі надають 82 фізичні особи.

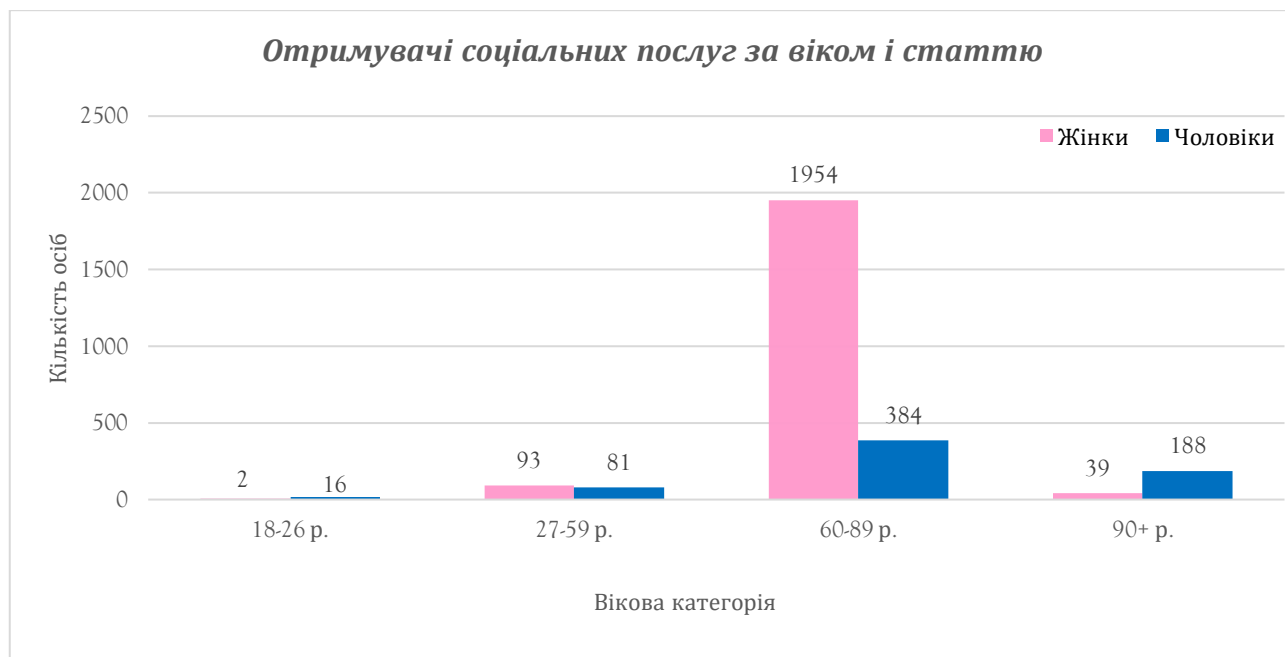
Серед працівників, які надають соціальні та реабілітаційні послуги, а також серед осіб, що здійснюють догляд на непрофесійній основі, спостерігається переважання жінок. Із загальної кількості 229 працівників 169 становлять жінки та 60 — чоловіки. Зокрема, серед жінок: у віці 18–26 років — 3 особи, 27–59 років — 140 осіб, 60+ — 26 осіб. Серед чоловіків: у віці 27–59 років — 52 особи, 60+ — 8 осіб.

Таблиця 6. Розподіл працівників надавачів соціальних /реабілітаційних послуг та фізичних осіб, які надають послуги з догляду на непрофесійній основі за статтю та віком

Жінки			Чоловіки		
до 26 років	27-59 років	60+ років	до 26 років	27-59 років	60+ років
3	140	26	0	52	8

Співвідношення працівників надавачів соціальних послуг: жінки становлять **73,8%**, а чоловіки **26,2%**, що свідчить про гендерний дисбаланс у системі надання соціальних та реабілітаційних послуг.

Загалом в громаді **3312** отримувачів соціальних послуг: жінки віком від 18-26 років – **15**, віком від 27-59 років – **325**, віком від 60-89 років – **2001**, віком понад 90 років - **45**; чоловіки віком від 18-26 років – **26**, віком від 27-59 років – **286**, віком від 60-89 років – **426**, віком понад 90 років – **188**.

Серед отримувачів соціальних послуг спостерігається гендерна нерівність – чоловіки становлять 27,9%, жінки - 72,1%.

Така різниця не завжди означає дискримінацію, вона вказує на гендерну асиметрію у доступі, сприйнятті та використанні соціальних послуг, що може вимагати розробки цільових програм для чоловіків — з урахуванням специфіки їхніх потреб і бар'єрів у зверненні по допомогу.

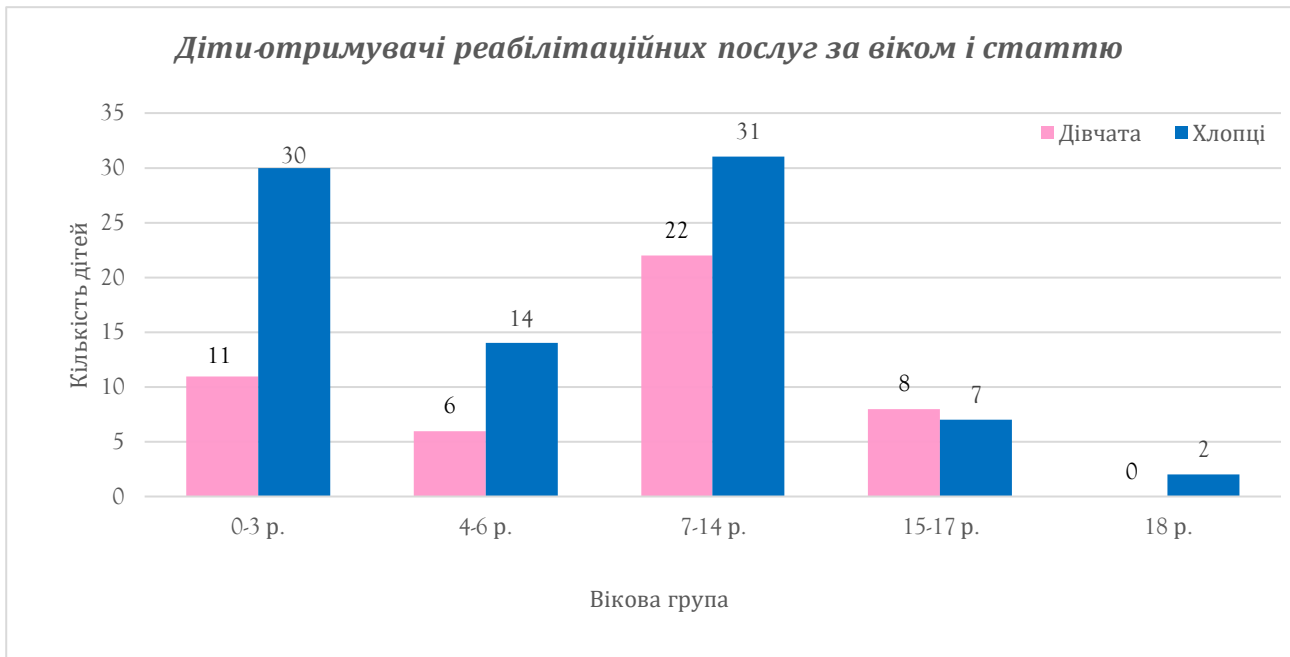
Отримувачі соціальних послуг у розрізі вразливих категорій населення, зокрема:

- кількість Захисників та Захисниць України та членів їхніх родин - **153** мешканці, серед них: - **4** жінок (2,6%) та **149** чоловіків (97,4%);
- кількість осіб, що перебували у складних життєвих обставинах – **2757**, серед них серед них **2088** жінок (75,7%): віком 18-26 років -**2**, віком 27-59 років – **93**, віком 60 - 89 років - **1954**, віком понад 90 років -**39**, та **669** чоловіків (24,3 %): віком 18-26 років- **16**, віком 27-59 років - **81**, віком 60 - 89 років – **384**, віком понад 90 років – **188**;
- особи які потребували стаціонарного догляду -**24**, серед них **14** жінок (58%): віком від 60 до 89 років -**13**, старше 90 років- **1**, та **10** чоловіків (42%): віком від 27 до 59 років – **1**, віком від 60 до 89 років – **8**, старше 90 років- **1**;
- кількість отримувачів соціальних послуг з числа внутрішньо переміщених осіб - **378**, серед них: жінок -**256** (67,7 %) та чоловіків -**122** (32,3%).

У Миргородській громаді надається комплекс реабілітаційних послуг **106** дітям з інвалідністю та **30** дітям віком від 0 до 3-х років, які належать до групи ризику щодо отримання інвалідності.

Серед отримувачів реабілітаційних послуг:

52 дівчат (38%), у тому числі за віком: 0-3 років -**11**, 4-6 років – **6**, 7-14 років– **22**, 15-17 років – **8**; **84** хлопчика (62%), у тому числі за віком: 0-3 років -**30**, 4-6 років – **14**, 7-14 років – **31**, 15-17 років- **7**, 18 років-**2**.

У структурі отримувачів реабілітаційних послуг у Миргородській громаді переважають хлопчики — 62% проти 38% дівчат. Така тенденція спостерігається у всіх вікових групах, зокрема найбільша кількість хлопчиків охоплена у ранньому віці (0–3 роки), що може свідчити про вищу частоту виявлення ризику інвалідності або потреб у ранньому втручанні серед хлопчиків. Дівчата становлять меншість серед отримувачів послуг, однак частка їх зростає у підлітковому віці (15–17 років), що може бути пов'язано з накопиченням хронічних станів або виявленням потреб у тривалій реабілітації.

Загалом, спостерігається суттєве переважання хлопчиків, що вказує на необхідність урахування гендерних особливостей розвитку, діагностики та планування реабілітаційних програм у громаді.

Інклюзивність закладів соціального захисту в громаді оцінюється як достатня 67%: у більшості установ облаштовані пандуси та санвузли для осіб з інвалідністю. Послуги доступні для літніх людей, осіб з інвалідністю, батьків із дітьми, внутрішньо переміщених осіб.

Для охоплення сільського населення соціальними послугами у громаді надається транспортна послуга «Соціальне таксі», діють Мобільна соціальна служба обслуговування вдома та натуральної допомоги, та Мобільна бригада соціально-психологічної підтримки осіб постраждалих від домашнього та/або гендерно зумовленого насильства.

Серед отримувачів соціальних послуг переважають жінки, особливо старшого віку. Чоловіки звертаються за допомогою значно рідше, що може бути пов'язано з стереотипами сильної статі, стигматизацією чи віддаленістю від центрів надання послуг.

Особливу увагу слід приділити потребам молоді, осіб з інвалідністю та одиноких людей, аби підвищити їхню залученість до соціальної підтримки.

Більшість вразливих сімей зосереджені в місті. Це може бути пов'язано з більшою щільністю населення, кращим виявленням проблем або вищими соціально-економічними викликами в урбанізованому середовищі. Однак, значна кількість таких сімей у сільській місцевості також вимагає уваги та адаптованих програм підтримки.

Громада надає значну кількість базових соціальних послуг, особливо жінкам та літнім людям, які є основними отримувачами даних послуг.

Низька кількість послуг, наданих чоловікам, може вказувати на те, що чоловіки менш схильні звертатися за соціальною допомогою, або що існуючі послуги не відповідають їхнім специфічним потребам, або ж є бар'єри у доступі. Це може бути особливо актуальним у контексті війни, коли чоловіки можуть потребувати психологічної підтримки або допомоги з реінтеграцією.

РОЗДІЛ 8. КУЛЬТУРА

У Миргородській територіальній громаді функціонують **33** заклади культури. З них **8** (бібліотеки-3, музеї-2, клубні заклади-2, школа мистецтв-1) розташовані у місті Миргород та **25** знаходяться у сільській місцевості, а саме:

- Білики-2 (клуб і бібліотека)
- Вовнянка-1 (клуб)
- Гаркушинці-2 (клуб і бібліотека)
- Дібрівка-2 (клуб і бібліотека)
- Довгалівка-1 (клуб)
- Єрки-1 (бібліотека)
- Зубівка-2 (клуб і бібліотека)
- Кибинці-2 (клуб і бібліотека)
- Любівщина-1(клуб)
- Малі Сорочинці-1 (клуб)
- Мальці-1 (клуб)
- Петрівці-2 (клуб і бібліотека)
- Слобідка-2 (клуб і бібліотека)
- Хомутець-2 (клуб і бібліотека)
- Шахвростостівка-2 (клуб і бібліотека)
- Ярмаки-1 (клуб).

Проблемним питанням є безперешкодний доступ для маломобільних людей – в місті із 8 закладів лише 2 мають безперешкодний доступ (**25%**), в сільській місцевості заклади культури не мають безперешкодного доступу для осіб з обмеженими фізичними можливостями. Це свідчить про невисокий рівень інфраструктурної інклюзивності в культурній сфері громади.

Кількість аматорських формувань в закладах культури територіальної громади **74** (місто 31), (сільська місцевість 43).

Кількість працівників закладів культури – **123**, з них жінок – **86**: віком від 18 до 26 років - **5**, від 27 до 59 років - **58**, понад 60 років - **23**; чоловіків- **37**: віком від 18 до 26 років – **1**, від 27 до 59 років – **14**, понад 60 років– **22**.

Такий гендерний дисбаланс може пояснюватися традиційним сприйняттям культурної сфери як «жіночої», а також нижчим рівнем оплати праці та емоційно залученим характером цієї професії, що зазвичай більше відповідає соціальним і психологічним ролям, притаманним жінкам.

Аналіз гендерного складу користувачів культурних послуг також свідчить про перевагу жінок. Послугами закладів культури скористалося **1055** жінок (90,2%) та **114** чоловіків (9,8%). Це може свідчити про те, що жінки загалом активніше залучені до культурного життя громади, тоді як участь чоловіків є значно меншою, ймовірно через зайнятість, упереджене ставлення до культурного дозвілля або брак інтересу.

Розвиток культури вимагає підтримки сільських закладів, розширення участі чоловіків і молоді, створення сучасних програм, які б відповідали запитам різних вікових груп.

Миргородська територіальна громада потребує модернізації безбар'єрності у своїх культурних закладах. Для забезпечення повноцінного та різноманітного культурного життя громаді необхідно зосередитися на розширенні типів культурних установ, особливо тих, що відсутні, та на стимулюванні розвитку культурної активності в сільській місцевості.

Культурна сфера Миргородської територіальної громади значною мірою тримається на жінках. Вони становлять переважну більшість як надавачів культурних послуг, так і їхніх користувачів. Це підкреслює їхню ключову роль у збереженні та розвитку культурних традицій та ініціатив.

Низька залученість чоловіків до існуючих культурних активностей може бути пов'язана з обмеженим спектром пропозицій, які не відповідають їхнім інтересам. Розширення культурної інфраструктури та диверсифікація програм, можливо, з акцентом на спорт, технічну творчість або інші форми дозвілля, що традиційно приваблюють чоловіків, може сприяти збільшенню їхньої залученості.

Концентрація надавачів культурних послуг у середньому та старшому віці (27–59 років серед жінок) може свідчити про їхній професійний досвід і стабільність у сфері. Водночас серед чоловіків із загальної кількості 37 надавачів 22 особи (59%) — старші 60 років, що вказує на потенційну проблему старіння кадрів і недостатнє залучення молодого покоління до професійної культурної діяльності.

РОЗДІЛ 9. ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА СПОРТ

Сфера спорту у громаді характеризується вузьким колом можливостей: у місті Миргород діє один спортивний заклад – Миргородська дитячо-юнацька спортивна школа.

У сільській місцевості відсутні будь-які спортивні установи.

Серед тренерського складу домінують чоловіки **7**, жінок тренерів лише **3**.

Кількість осіб, що беруть участь у заходах фізичної культури і спорту більш збалансоване – **3348** осіб, з них **1554** жінок/дівчат 46% та **1794** чоловіків/хлопчиків 54%.

Найбільш спортивно активне населення у віковій категорії до 18 років – **895** дівчат та **849** хлопців, дещо нижчий показник у віковій категорії 19-29 років – **462** жінки та **490** чоловіків.

Значно нижчі показники у віковій категорії 30-44 років: серед жінок – **150**, серед чоловіків – **350**.

Вікова категорія 45-59 років представлена **37** жінками та **85** чоловіками.

Майже не приймають участь у заходах фізичної культури особи старше 60 років, у віковій категорії 60-74 роки лише **10** жінок та **20** чоловіків.

Взагалі не приймають участь у заходах фізичної культури особи старше 75 років.

Таблиця 7. Розподіл учасників фізичної культури та спорту за віком та статтю

Вікова категорія	Жінки/Дівчата	Чоловіки/Хлопці
до 18 років	895	849
19–29 років	462	490
30–44 років	150	350
45–59 років	37	85

60–74 років	10	20
75+ років	0	0

У Миргородській міській територіальній громаді спортивні секції та заходи фізичної культури користуються популярністю переважно серед дітей та молоді.

В секціях беруть участь **410** осіб віком 0–18 років, з них **258** хлопців та **152** дівчини.

Таким чином, хлопці становлять близько **63%** усіх відвідувачів спортивних секцій, тоді як дівчата – **37%**.

Особи з інвалідністю практично не охоплені фізкультурно-спортивною реабілітацією. Зафіксованих даних про участь таких осіб у спортивних заходах або секціях немає.

З огляду на наслідки повномасштабного вторгнення, включно з фізичними та психоемоційними травмами, потреба в реабілітаційних послугах зростає.

Існує потреба у розширенні спортивної інфраструктури в сільській місцевості та її адаптації до потреб різних вікових і соціальних груп. Важливо також запроваджувати програми масового спорту та інклюзивної фізичної культури, що може істотно підвищити рівень участі жителів громади в заходах із фізичної культури та спорту.

РОЗДІЛ 10. АДМІНІСТРАТИВНІ ПОСЛУГИ

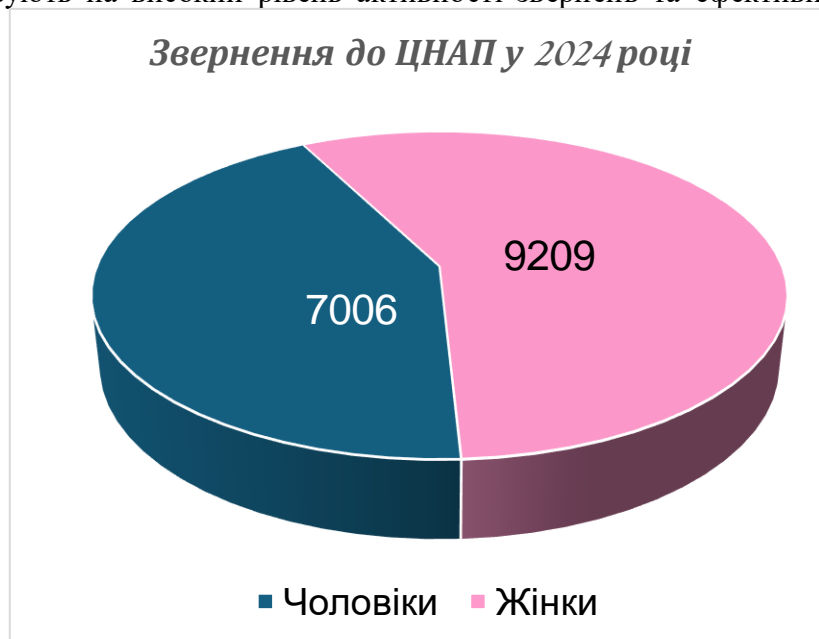
На території громади працює один Центр надання адміністративних послуг, з безперешкодним доступом для осіб з інвалідністю чи обмеженими фізичними можливостями.

Додатково, у віддалених населених пунктах Миргородської громади працюють **9** адміністраторів на віддалених робочих місцях.

Загальна кількість працівників **21**, серед яких **17** жінок (81%) та **4** чоловіки (19%).

Протягом 2024 року до ЦНАП звернулося **16215** громадян, з них **9209** жінок та **7006** чоловіків. Ці цифри вказують на високий рівень активності звернень та ефективну роботу з

обслуговування громадян.

Наявність ЦНАПу у місті та 9-ти віддалених робочих місць адміністраторів у сільській місцевості є важливим кроком до наближення адміністративних послуг для мешканців громади.

Також, в сільській місцевості працюють інспектори сектору по роботі з органами самоорганізації населення організаційного відділу Миргородської міської ради, що значно підвищує зручність та доступність для сільського населення до послуг та зменшує потребу в поїздках до адміністративного центру громади, що в свою чергу сприяє підвищенню якості життя

в сільській місцевості та економії часу й коштів громадян, а також розвантаження центрального ЦНАПу.

Загалом, сфера адміністративних послуг Миргородської громади характеризується наступними чинниками:

1. *Територіальна доступність послуг є перевагою громади.* Наявність 9 віддалених робочих місць адміністраторів у селах створює модель наближеного сервісу, що є ключовим чинником для забезпечення рівного доступу мешканців віддалених населених пунктів до базових адміністративних послуг. Це важливо для маломобільних груп, осіб похилого віку та сімей із дітьми.
2. *Гендерна структура персоналу свідчить про фемінізацію сфери.* Переважання жінок серед працівників ЦНАПу може свідчити як про більшу зацікавленість жінок у соціально орієнтованих сферах обслуговування, так і про структурні особливості місцевого ринку праці. Разом із тим, ця тенденція вимагає забезпечення рівних умов для професійного зростання обох статей.
3. *Довіра до ЦНАПу як показник інституційної спроможності.* Активне звернення мешканців, зокрема жінок, до ЦНАПу свідчить про високий рівень довіри до цієї установи. Це може бути результатом як професійної роботи персоналу, так і зростання цифрової грамотності та правової обізнаності населення.
4. *Віддалені інспектори посилюють ефект децентралізації.* Робота інспекторів у селах доповнює функціонування ЦНАПу, утворюючи гнучку інституційну мережу. Такий підхід може служити моделлю для інших громад щодо ефективного впровадження принципу «послуги ближче до людей».
5. *Потенціал цифровізації послуг ще не повністю реалізований.* Попри високу кількість звернень, відсутність аналізу щодо частки онлайн-звернень свідчить про потребу у розширенні е-сервісів. Це дозволить знизити навантаження на персонал і підвищити ефективність обслуговування, особливо серед молоді та працездатного населення.
6. *Необхідна інтеграція гендерної аналітики у плануванні ЦНАП.* Гендерний розподіл як серед працівників, так і користувачів послуг вказує на необхідність подальшого врахування потреб різних груп населення при плануванні графіків, форматів та каналів доступу до послуг (наприклад, мобільні офіси, електронні консультації тощо).

РОЗДІЛ 11 . ПРЕДСТАВНИЦТВО ЖІНОК ТА ЧОЛОВІКІВ НА ПОЛІТИЧНИХ ТА КЕРІВНИХ ПОСАДАХ

У Миргородській міській територіальній громаді жінки та чоловіки беруть участь у прийнятті рішень, але не в однаковій мірі. У деяких органах влади чоловіків значно більше, в інших – переважають жінки.

Така ситуація показує, що в громаді ще не досягнуто повного балансу між представництвом жінок і чоловіків. Це не є критичною проблемою, але варто поступово працювати над тим, щоб кожен, незалежно від статі, мав рівні можливості впливати на життя громади.

У Миргородській міській раді з **33** депутатів – **14** жінок та **29** чоловіків. Це означає, що жінки беруть участь у роботі ради, але їх менше, ніж чоловіків.

Такий розподіл не є рівним, однак показує, що жінки все ж мають своє представництво в місцевому самоврядуванні.

Керівні посади у виконавчих органах (управління, департаменти) займає рівна кількість жінок - **3** та чоловіків - **3**.

Керівники/ці відділів виконкому/управлінь, відділів міської ради, **10** жінок та **10** чоловіків.

Отже, серед керівників даних структур досягнуто гендерного балансу 50% на 50%.

У складі апарату міської ради, її виконкому, самостійних управлінь та виконавчих органів міської ради працюють 151 жінка та 57 чоловіків.

Ці диспропорції вказують на гендерну незбалансованість серед працівників міської ради, з переважанням жінок.

Інспектори сектору по роботі із органами самоорганізації населення – **11** жінок та **2** чоловіки.

Таким чином, у виконавчій владі частково досягнуто гендерного балансу у сферах управління, але серед працівників апарату міської ради диспропорції вказують на гендерну незбалансованість серед працівників міської ради, з переважанням жінок.

Керівники бюджетних установ/закладів (не юридичні особи) – **29** жінок та **2** чоловіки.

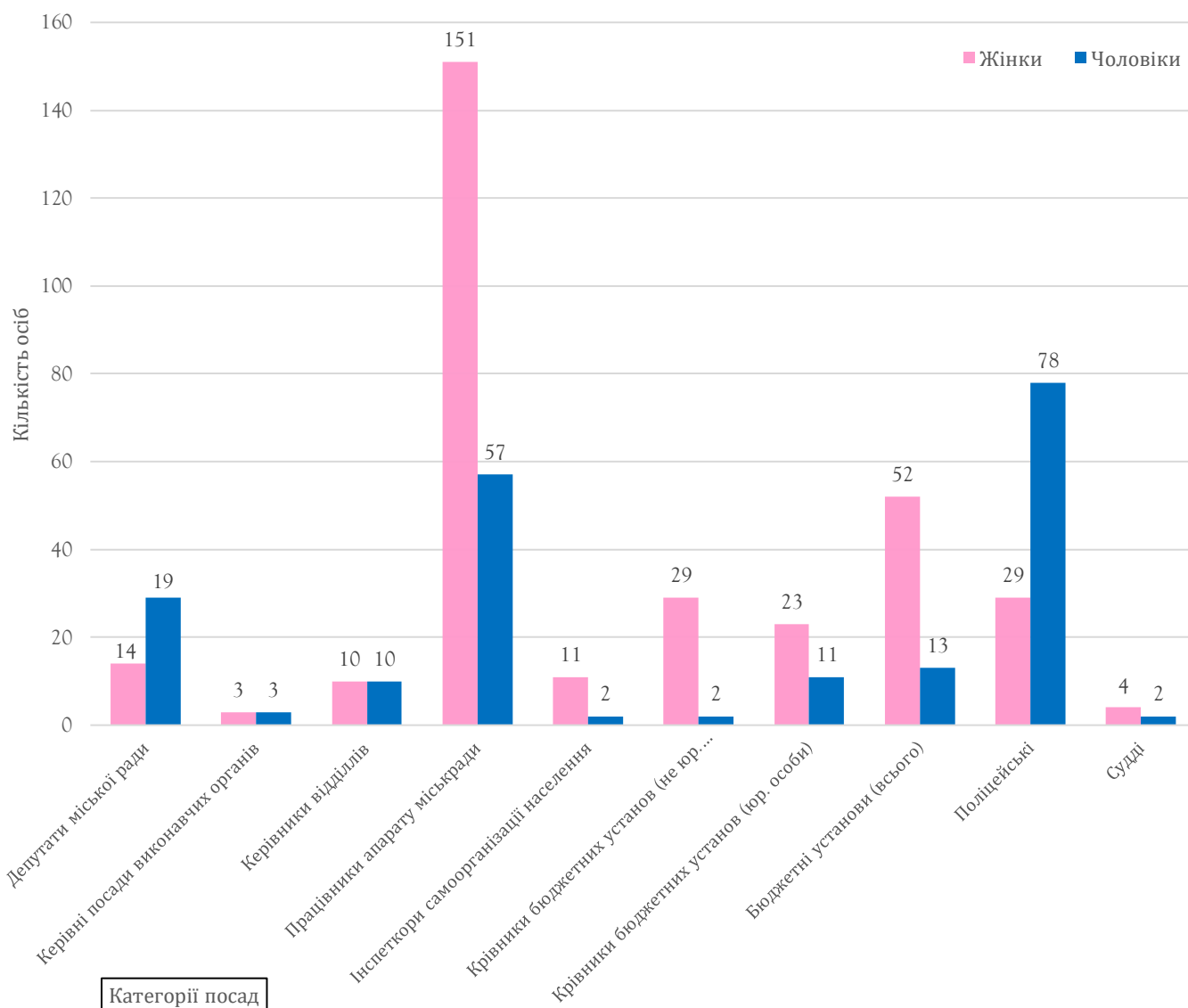
Керівники /ці бюджетних установ, закладів, підприємств (юридичні особи) – **23** жінки та **11** чоловіків.

Бюджетні установи представлені **52** жінками та **13** чоловіками, спостерігається значне переважання жінок. Це є типовим для багатьох громад і може бути наслідком активної політики залучення жінок до управління в гуманітарному секторі – освіті, охороні здоров'я, культурі.

У силових структурах зберігається традиційна гендерна ієрархія: з **107** поліцейських лише **29** – жінки.

У судовій системі ситуація також не збалансована: серед суддів **4** жінки і **2** чоловіка.

Гендерне представництво в органах влади та установах Миргородської громади

Загалом, у Миргородській міській територіальній громаді спостерігається відносно високе представництво жінок у сферах управління, освіти та культури, а чоловіки переважають за кількістю лише у певних сферах, зокрема у силових структурах, де зберігається гендерна нерівність.

У Миргородській громаді рівень представництва жінок у міській раді становить 42% (14 із 33 депутатів). Це свідчить про наявність жіночого голосу у прийнятті рішень, проте чоловіки все ще домінують у складі ради.

У сфері силових структур зберігається яскраво виражений гендерний дисбаланс. Найімовірніше, вони не представлені на керівних посадах або в оперативних підрозділах, що може бути зумовлено поєднанням організаційних бар'єрів (нічні чергування, обмеження за фізичними вимогами) і стійких стереотипів щодо ролі жінки в силових структурах.

У судовій системі також спостерігається незначне більш жіноче представництво, що свідчить про відносно рівні можливості для професійного зростання в юридичному секторі.

Загалом, Миргородська громада демонструє позитивні зрушення щодо жіночого представництва в керівних посадах, але існує потреба в подоланні вертикальної і горизонтальної

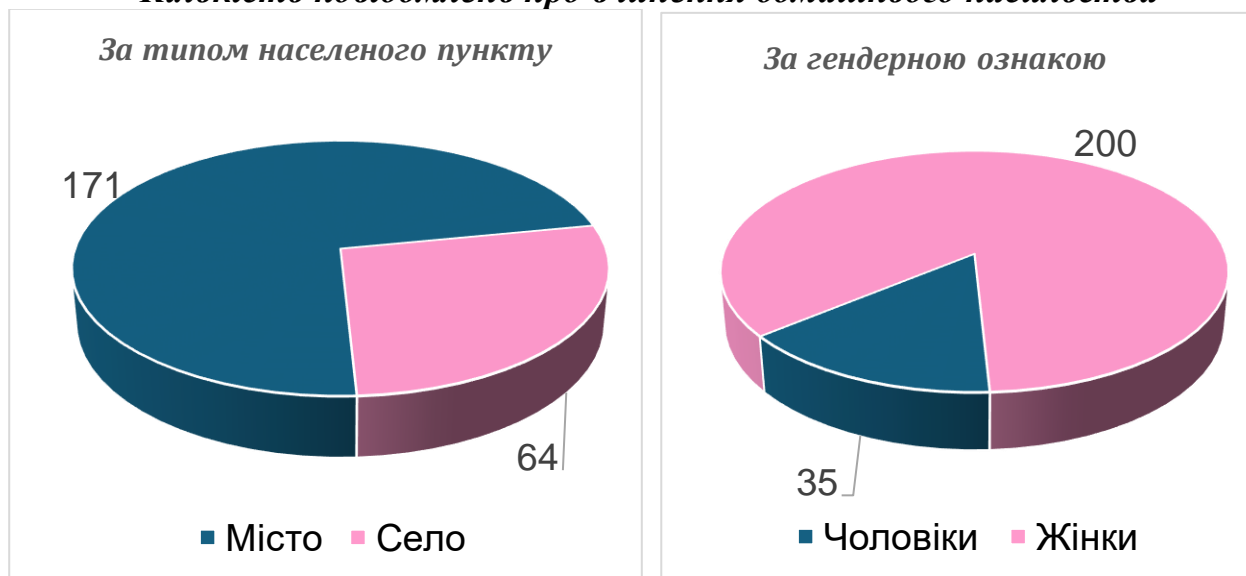
сегрегації, розширенні впливу жінок у фінансових, інфраструктурних та силових напрямках, а також у запровадженні політик, що стимулюють рівне просування кар'єрою для жінок і чоловіків.

РОЗДІЛ 12. ЗАПОБІГАННЯ ДИСКРИМІНАЦІЇ ТА ГЕНДЕРНО ЗУМОВЛЕНОМУ НАСИЛЬСТВУ

У Миргородській громаді впродовж 2024 року надійшло **235** повідомлень про вчинення домашнього насильства, з них **200** жінок і **35** чоловіків.

Випадки зафіксовано як у місті — 171 повідомлення, так і в селах — 64 повідомлення, що свідчить про поширеність цієї проблеми на території всієї громади.

Кількість повідомлень про вчинення домашнього насильства

Серед постраждалих є також **15** осіб з інвалідністю, що підтверджує додаткову вразливість цієї групи.

Також, в повідомленнях було зазначено **41** дитину: **21** дівчинка та **20** хлопчиків, які були свідками вчинення домашнього насильства або безпосередньо постраждали від випадків домашнього насильства.

До системи реагування на випадки домашнього та гендерно зумовленого насильства залучено Управління соціального захисту населення міської ради, Центр соціальних служб міської ради, Відділ «Служба у справах дітей» міської ради, Миргородський РВП ГУНП в Полтавській області, БО «Світло надії», Урядову гарячу лінію, КБУ «Обласний контактний центр» Полтавської обласної ради, Бюро безоплатної правничої допомоги, КНП «Миргородський міський центр первинної медико-санітарної допомоги» та КНП «Миргородська лікарня інтенсивного лікування» міської ради, що забезпечує комплексний підхід до надання допомоги та реагування на такі випадки в громаді.

У громаді діє мобільна бригада соціально-психологічної допомоги для осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі. До її складу входять працівники Центру соціальних служб, Управління соціального захисту населення, Відділу «Служба у справах дітей» міської ради та працівник ювенальної превенції Миргородського РВП ГУНП в Полтавській області.

Це створює потенціал для реагування на випадки насильства, проте не гарантує їх повного виявлення, оскільки постраждалі часто замовчують проблему та не звертаються до уповноважених органів, особливо в сільській місцевості, остерігаючись осуду з боку сусідів і громади.

У громаді цілодобово працює гінекологічний кабінет для осіб, які постраждали від сексуального насильства або насильства за ознакою статі. Незважаючи на відсутність

власного притулку для постраждалих від домашнього та гендерно зумовленого насильства, у січні 2024 року було підписано меморандум про співпрацю з БО «Світло надії» м. Полтава, де функціонує притулок для жінок, які пережили такі форми насильства. Мешканки громади можуть звертатися туди за допомогою чи захистом від кривдників, розпочати нове життя та отримати комплексні послуги: тимчасове проживання, психологічну та правову підтримку, а також консультації для жінок, які цього потребують.

Загалом, питання запобігання дискримінації та гендерно зумовленому насильству характеризується наступними чинниками:

1. *Домашнє насильство – системна проблема, а не поодинокі випадки.* Географічне охоплення повідомлень як у місті, так і в сільській місцевості вказує на наявність проблеми у всіх частинах громади. Це підтверджує, що домашнє насильство не має “міського” чи “сільського” обличчя – воно є міжсекторальною соціальною проблемою, яка потребує універсального підходу до її подолання, незалежно від місця проживання.
2. *Висока латентність випадків – виклик для системи виявлення:* незважаючи на функціонування системи реагування та мобільної бригади, залишається невизначеним масштаб прихованих випадків насильства, особливо в селах. Острах перед осудом, низький рівень довіри до державних інституцій та психологічні бар’єри у потерпілих значно ускладнюють виявлення реального рівня проблеми.
3. *Підвищена вразливість окремих категорій населення* – дані свідчать про наявність постраждалих серед осіб з інвалідністю та дітей, що вказує на потребу в спеціалізованому підході до роботи з цими групами. Превентивні заходи, програми підтримки та захисту мають бути адаптовані до особливостей цих категорій.
4. *Функціональне, але не повністю замкнене коло реагування:* незважаючи на широке представлення суб’єктів реагування, відсутність повноцінного кризового притулку у громаді обмежує можливості комплексного захисту жертв. Підписання меморандуму з організацією, що має притулок, — позитивний крок, але тимчасове розв’язання не замінює наявність сталої місцевої інфраструктури підтримки.
5. *Необхідність посилення просвітницької роботи:* формування у громаді культури нульової толерантності до насильства вимагає постійної комунікації, просвіти, роботи з молоддю та проведення цільових кампаній, особливо в селах, де ризики замовчування є вищими. Активне залучення громадських лідерів та освітян може підвищити ефективність таких зусиль.
6. *Медичні та правові сервіси відіграють критичну роль* – цілодобовий гінекологічний кабінет, робота з постраждалими від сексуального насильства, а також співпраця з правоохоронними та юридичними структурами створює можливість надання невідкладної допомоги, однак важливо забезпечити доступність цих послуг у віддалених районах громади.